

sepsaný dne 20. března 1946 na stanici SNB ve Val. Polance s Josefem Martincem nar. 12. 12. 1906 v Leskovci okres Vsetín, bytem tamtéž čp. 91, ženatý, české národnosti, zachovalý, ve věci vypálení hospodářské usedlosti SS maný Jana Juříčka v Leskovci čp. 67.-

Byl napomenut k udání pravdy a vypovídá:

Pocházím z Leskovce a jsem majitelem menší usedlosti poblíž Jana Juříčka z Leskovce.-Moje stavení jest asi 100 kroků níže od stavení Juříčka.-Dne 3. dubna 1945 po 5. hodině ranní uslyšel jsem nějakou střelnou ránu a na to vyšel jsem ven se poohlédnouti, kdo střílí a viděl jsem sem a tam po stráních nějakého německého vojáka.-Když jsem se díval ke stavení Juříčka viděl jsem jak němečtí vojáci vedou majitele hospodářství Jana Juříčka a vedli jej naproti jeho stavení na jednu strán.-Tam ho přivázali ke stromu, kde jej před tím zbili.-Ihned na to došlo do blízkosti stavení Juříčka mnoho vojáků kteří počali do domu Juříčka stříleti.-Nato došli do mého stavení také němečtí vojáci, prohledali mé stavení a mě se synem odvedli na místo, kde Juříček byl uvázán.-Z tohoto místa musel jsem se synem, 16ti letým, věci přihlížeti.-Viděl jsem na vlastní oči, jak němečtí vojáci stříleli ze samopalů, pušek a panceřové pěsti do budovy Juříčka.-Když střelba do domu Juříčka byla marná, odvázali Juříčka a nařídili mu, aby vyvedl ven všechny dobytek, což Juříček také učinil.-Když dobytek byl vyveden, nařídili mu, aby ze stavení vyvedl partyzány, kteří jsou u něho ubytováni.-Juříček čel do stavení a když vycházel ven, viděl jsem, jak jeden partyzán a to nějaký Bláha, ošetřovatel, vylezl ze stavení ven za Juříčkem a měl ruce vzhůru na znamení, že se vzdává.-Bláha byl na to zadržen německými vojáky, svázán a odveden stranou.-Juříček byl poznovu vyslán, aby vyvedl z jeho domu ještě zbývající tam partyzány.-Viděl jsem, jak Juříček vycházel z domu, že za ním prchá zároveň jeden civilista, který střílel po německých vojácích a jednoho vojína zasáhl do ruky.-Samozřejmě vojáci zahájili proti němu palbu a byl neznámý civilista zastřelen asi 10 kroků před stavením Juříčky.-Juříček musel ještě jednou jít do stavení pro partyzány, na což vyběhl zase jeden, který střílel proti němu a byl také německými asi 10 kroků před stavením Juříčka zastřelen.-Na to vyslali Juříčka naposledy do stavení pro partyzány a když nikoho nedovedl a řekl vojínům, že tam již nikdo není, střílel jeden z vojáků revolverem Juříčka do hlavy, který byl ihned mrtev.-Když byl zastřelen Juříček, přivolali si vojáci jeho syna 19 roků starého a vyslali ho do stavení pro partyzány.-Juříček m. vnikl do

stavení do bungru, odkud se již nevrátil a pravděpodobně se tam
Také ostatní příslušníci rodiny Juříčkovi t.j. manželka a dvě děti
byly také sextráně přivedeny německými vojíny do stavení, kde
střelili.-Když byla zkáza budovy a rodinných příslušníků dovršena
vrhlo se několik vojínů do stavení Juříčka a tam všechno cenné
bovali, naložili na vůz a odvezli směrem k Leskovci.-Co narabovali
není mě známo.-

Po vyvraždění rodiny, vojíni naházeli do stodoly votýpky slámy
dřeví, pak vše zapálili a až átodola dohořívala, uchopili vždy 4
mrtvolu, rozhoupali tuto a vhodili jí na požářiště, kde pak všichni
uhořeli.-

Samého dne kolem 13 hodiny, opustilo vícero vojáků toto místo
odebralo se se dvěma zatčenými a sice s jedním, který se vzdal u
říčky a ve kterém jsem poznal ošetřovatele Bláhu a pak s druhým
lem, kterého jsem neznal, směrem k Leskovci.-Týž měl na očích černé
brýle.-Vojíni se zatčenými civilisty nemluvili a viděl jsem jen
ošetřovatel Bláha byl svázán.-Proč ten druhý zatčený nebyl svázán
vím, pozoroval jsem však, že s ním nikterak hrubě vojíni nezacházeli

Některí vojíni setrvali na místě ještě do druhého dne a ničím
a pálili na mrtvolách co se dalo, aby z mrtvol ani prach nezůstal.

Jak se zachránili dva Rusové pod mlýnským náhonem a jak se
dostali nevím, soudím ale, že tam nemohli býti 24 hodin, nýbrž tam
býti od 6 hodin ráno, když akce začala až do 22 hodin samého dne,
jim noc a tma mohla dáti příležitost k útěku neb němečtí vojíni
le byli na střehu.-Dodatečně jsem se pak dozvěděl, že pod náhonem
úschování dva Rusové a to jeden se jmenoval kapitán Košta a druhý
jméno jsem zapoměl.-

Že by četník Gurecký dovedl německé vojíny ke stavení Juříčka
není pravdou, neb je dovedl ke stavení pasekář nějaký Jaška z Hovčic
který byl také po provedené akci propuštěn na svobodu a odebral se
domů.-Kdo celou akci prozradil nevím a pochybuji také, že by byl
Gurecký toto prozradil, poněvadž jsem se dozvěděl od mého švagra Jan
Duška ze Vsetína, Smetanova ulice, že Gurecký vyprávěl ve věznici sp
lůvězni, že mu byly předloženy náčrtky bungru o on tudíž nemohl nic
na věci měniti.-

Více nemá co k podotknutí.-

Protokol byl mě hlasitě přečtěn, schválen a podepsán.-
Val. Polanka, 20. března 1946.-

Vyslýchající:

Svědék:

Vyslýcháný:

Vrch. strážm. Havlíček, v.r.

Štrážm. Macula, v.r.

Martinec Josef v.r.

Za správnost opisu:

V Praze dne 4. března 1946.

Vrch. strážmistr

J. J. J. J.